Rut – culegătoarea de spice

Rut – culegătoarea de spice

Dumnezeu ne-a dat un „câmp“ bogat, care oferă din abundenţă hrană spirituală. Acesta este Cuvântul Său. Cine culege pe acest câmp Îl va găsi pe Hristos şi orice binecuvântare care ne este dăruită în El. Pe acest câmp sunt „secerători“ care ştiu să „lege în snopi“ întreaga bogăţie şi să o pregătească pentru alţii ca să se hrănească. Aceşti secerători sunt subordonaţi unui supraveghetor „pus peste secerători“ – nimeni altul decât Duhul Sfânt. Astfel se poartă de grijă pentru fiecare în parte.

Totuşi există şi „săraci“. Aceştia au existat odinioară în Israel, fapt pentru care Dumnezeu a poruncit: „Şi, când veţi strânge secerişul pământului vostru, să nu seceri de tot colţurile ogorului tău şi să nu strângi spicele căzute din secerişul tău: să le laşi săracului şi străinului“. Dar aceşti săraci există şi astăzi din punct de vedere spiritual. Desigur, nu aceasta este voia lui Dumnezeu. Odinioară a dat o ţară „unde-ţi vei mânca pâinea fără sărăcie“. Şi astăzi vrea ca noi să „fim umpluţi de toată plinătatea lui Dumnezeu“ şi, „fiind uniţi în dragoste, să căpătăm toate bogăţiile siguranţei depline de înţelegere“.

Dacă simţim însă sărăcia – care este mare astăzi –, atunci Dumnezeu doreşte să ne îmbărbăteze. În cartea Rut ne arată o femeie care aparţinea de cei „săraci“, dar care prin credincioşie şi hărnicie în lucrurile mărunte a devenit bogată.

Deşi cartea Rut este scurtă, ea conţine învăţături practice pentru viaţa de zi cu zi. În Rut putem vedea procesul de creştere al unui credincios care găseşte în cele din urmă odihna în Domnul Isus (reprezen-tat de Boaz).

Capitolul doi al cărţii ne-o prezintă pe Rut ca şi culegătoare de spice. Ea s-a întors împreună cu soacra ei Naomi din ţara Moabului la Betleem. Acolo, cele două femei au fost nevoite să-şi câştige existenţa. Rut a propus să meargă pe câmp pentru a strânge spice. Fără să ştie a ajuns pe câmpul lui Boaz şi a experimentat acolo, sub călăuzirea lui Dumnezeu, lucruri minunate, care la sfârşitul istorisirii au ca rezultat căsătoria dintre Rut şi Boaz.

Să ne preocupăm acum de modul în care ne-o prezintă Biblia pe Rut ca şi culegătoare de spice. Pentru început să ne întrebăm ce înseamnă pentru noi astăzi această culegere de spice. Spicele erau culese pentru a obţine din ele pâinea pentru întreţinerea vieţii. În pâine recunoaştem o imagine a Cuvântului lui Dumnezeu, cu care noi, ca şi credincioşi, trebuie să ne hrănim. Acest Cuvânt este în strânsă legătură cu Domnul Isus, care Se numeşte pe Sine „pâinea vieţii“ (Ioan 6.35). A culege spice înseamnă deci pentru noi a citi Biblia pentru a-L cunoaşte tot mai bine pe Domnul Isus şi pentru a creşte din punct de vedere spiritual. Fiecare credincios are nevoie de hrană spirituală pentru a nu rămâne pipernicit. Domnul Isus a spus că omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt al lui Dumnezeu (Luca 4.4). Un om care nu mănâncă, nu poate trăi prea mult; el va degenera şi apoi va muri. Tot aşa, un credincios, care nu se hrăneşte cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu poate trăi prea mult din punct de vedere spiritual; el nu face progrese, iar viaţa lui interioară degenerează.

Dumnezeu vrea să cugetăm cu interes la Cuvântul Său, pentru ca acesta să-şi facă efectul în noi. Credincioşilor din Tesalonic, apostolul Pavel le-a confirmat că au primit Cuvântul lui Dumnezeu şi că acesta şi-a făcut efectul în ei (1 Tesaloniceni 2.12). Să dea Domnul ca aşa să fie şi la noi! Aşa cum ne hrănim zilnic, tot aşa trebuie să citim zilnic în Biblie şi să primim ceea ce am citit, pentru a fi sănătoşi din punct de vedere spiritual, pentru a face progrese şi pentru a putea trăi spre onoarea Domnului nostru.

Rut a fost o culegătoare de spice; de la ea putem învăţa cum trebuie să citim Biblia. Mai întâi doresc să prezint patru activităţi ale acestei femei care sunt în legătură cu spicele.

1. Rut a cules (Rut 2.3)

Rut a mers pe câmp pentru a culege spice. Pentru a avea ulterior pâine pentru ea şi soacra ei, Rut a trebuit să culeagă mai întâi spice de pe câmp. Aceasta era o muncă obositoare, deoarece trebuia să se aplece mult. Dar munca a fost neapărat necesară, pentru că altfel nu ar fi avut pâine. Tot aşa şi pentru noi este neapărat necesar să citim Cuvântul lui Dumnezeu, dacă vrem să tragem folos din el. Atât Vechiul Testament, cât şi Noul Testament au fost date pentru învăţătura noastră. Dumnezeu vrea să le citim cu sârguinţă. Rut nu a putut să culeagă dintr-o dată toate spicele, ci a strâns spic cu spic în şorţul ei. Nici noi nu putem înţelege dintr-o dată toată Biblia, ci încetul cu încetul. De aceea este necesar să citim regulat şi continuu. Cel mai bun timp este dimineaţa, pentru că atunci gândurile noastre sunt libere de ceea ce va aduce cu sine cotidianul, care probabil ne-ar putea împovăra ulterior şi abate de la „culegere“.

2. Rut a bătut (Rut 2.17)

Spicele culese nu au putut fi imediat prelucrate în pâine sau în altă hrană. Mai întâi a fost necesar să se separe boabele de pleavă. Numai boabele puteau fi prelucrate în continuare. Trebuie să cercetăm cu exactitate Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca el să devină într-adevăr hrană. Citirea este de fapt începutul, dar nu este totul. Dumnezeu vrea să cugetăm în continuare la ceea ce am citit, pentru a trage folos spiritual din aceasta. Este necesară muncă suplimentară. Trebuie să ne întrebăm ce gânduri de bază cuprinde un text biblic, în ce context se află el; putem căuta paralele, putem citi un comentariu biblic care ne ajută să înţelegem mai bine textul. Aceasta este o activitate folositoare atât în cadrul studiului biblic personal, cât şi după ce am auzit o explicaţie a unui text biblic.

3. Rut a mâncat (Rut 2.18)

Cine cercetează cu sârguinţă şi interes Cuvântul lui Dumnezeu va experimenta curând apropierea Domnului Isus. În pauza de amiază, Rut l-a întâlnit pe Boaz şi a primit din mâna lui „grăunţe prăjite“, iar „ea a mâncat şi s-a săturat şi a păstrat ceva“. Impresiile personale, pe care ni le dăruieşte Domnul, trebuie să le primim şi să ne bucurăm de ele. Aceasta înseamnă „a mânca“. Desigur, Rut a mâncat şi din ceea ce a cules şi a bătut ea însăşi. Ce folos ar fi avut dacă doar ar fi cules şi ar fi bătut, dar nu ar fi mâncat? De aceea şi noi trebuie să ne hrănim cu Cuvântul, să-l „interiorizăm“, pentru ca să poată lucra în noi şi să facem progrese spirituale. Domnul Isus S-a exprimat odată astfel: „Cine mănâncă Trupul Meu şi bea sângele Meu rămâne în Mine şi Eu în el“ (Ioan 6.56). Cugetând la El suntem aduşi într-o adevărată părtăşie trăită zilnic cu El. Dacă citim Biblia cu dorinţa să-L cunoaştem mai bine pe Domnul, să învăţăm de la El şi să-L urmăm, atunci aceasta va fi spre folosul nostru

şi vom fi pe deplin satisfăcuţi.

4. Rut a dat şi altora (Rut 2.18)

Rut nu a lucrat într-un mod egoist. Rut nu s-a mulţumit doar cu faptul că s-a săturat, ci a dat şi soacrei ei ceva din ceea ce a savurat ea. Astfel, ambele femei au savurat hrana pe care a pregătit-o Rut. Ceea ce învăţăm din Cuvântul lui Dumnezeu putem împărtăşi şi altora. Trebuie să dăm din ceea ce noi înşine am primit. Un astfel de schimb adu-ce mari binecuvântări pentru toţi cei implicaţi.

Dar nu numai din activităţile lui Rut putem să învăţăm, ci şi din comportamentul ei. În acest sens doresc să indic spre trei aspecte:

A. Dependenţă de alţii

Rut nu a lucrat pe cont propriu, ci s-a înţeles cu soacra ei. Abia după ce aceasta a fost de acord, a pornit la lucru. Şi mai târziu o vedem lucrând în dependenţă, mai întâi faţă de secerători, apoi în dependenţă şi ascultare faţă de Boaz. „Culesul spicelor“, chiar dacă este o lucrare personală, nu trebuie să aibă loc izolat de părtăşia cu alţii. Copiii îi pot întreba pe părinţii lor, iar fraţii tineri pot învăţa de la cei cu mai multă experienţă. Secerătorii vorbesc despre fraţii cărora Dumnezeu le-a dat capacitatea să dea mai departe Cuvântul lui Dumnezeu, „împărţind drept Cuvântul adevărului“ (2 Timotei 2.15). Această slujbă poate avea loc atât oral, cât şi în scris. Credincioşii, care cercetează Cuvântul lui Dumnezeu izolaţi de ceilalţi, ajung deseori la gânduri şi interpretări ciudate. De aceea este folositor să învăţăm de la alţii, fără însă a neglija studiul personal. Rut nu a lăsat ca alţii să lucreze pentru ea; ea a lucrat în legătură cu alţii.

B. Hărnicie

Din capitolul 2 al cărţii deducem că Rut era într-adevăr harnică. Slujitorul care era pus peste secerători a confirmat că a venit de dimineaţă şi că s-a odihnit foarte puţin (versetul 7). Seara, Rut a putut duce acasă o cantitate mare. Ce mult putem să învăţăm de la această tânără femeie! Şi noi trebuie să ne dăm toată silinţa pentru a-L cunoaşte tot mai mult pe Domnul nostru prin citirea Bibliei. Ce multă energie investim, mai ales când suntem tineri, pentru a atinge anumite scopuri, de exemplu în pregătirea şcolară sau în meserie. Desigur, este bine! Hărnicia este o virtute în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar rămâne întrebarea, dacă suntem tot atât de sârguincioşi şi în studierea Bibliei. Este o problemă a priorităţilor. Ce valoare are Cuvântul lui Dumnezeu în viaţa noastră? Dacă valoarea este mică, atunci înseamnă că ne dăm puţină sârguinţă; dacă este mare, atunci vom simţi nevoia de a deschide şi a citi mereu Biblia.

C. Perseverenţă

Sârguinţa şi hărnicia nu au fost la Rut un „foc de paie“. Ea nu a mers numai o zi sau două pe câmp, ci a lucrat cu perseverenţă. Textul biblic ne spune că a stat aproape de slugile lui Boaz „până s-a terminat secerişul orzului şi secerişul grâului“ (Rut 2.23). Culesul orzului era prima recoltă în ţară. Dar Rut nu a fost mulţumită numai cu atât, ci a cules mai departe până s-a încheiat şi recoltarea grâului. Perseverenţa este o însuşire de care avem neapărat nevoie la citirea Bibliei. Nu se ajunge la nici un rezultat dacă într-o zi citim trei capitole, iar a doua zi nici unul. Pentru a citi şi a studia corect Biblia avem nevoie de consecvenţă. De aceea este recomandabil un ritm stabil. Aşa cum la asimilarea hranei urmăm un anume ritm, tot aşa trebuie să facem şi în domeniul spiritual.

Boaz a observat-o pe Rut. A aflat ce fel de femeie era. Fără îndoială, pentru el nu ar fi fost o problemă să o aprovizioneze pe Rut cu hrană, fără ca aceasta să fie nevoită să meargă pe câmp. Dar Boaz nu a făcut aceasta. El nu a făcut munca în locul ei. El a vrut ca ea însăşi să-l cu-noască. Acest lucru nu ar fi avut loc, dacă ea nu s-ar fi dus pe câmp să culeagă spice. Nici faptul că el era cea mai bogată rudă a soacrei ei, nici câmpul său nu i-ar fi adus ei binecuvântare fără propria activitate. Însă el i-a dat grăunţe prăjite şi i-a dat să bea din apa pregătită pentru slujitorii lui.

Aşa lucrează Dumnezeu şi cu noi. El este Dăruitorul tuturor binecuvântărilor, dar El le dă numai celor care sunt gata „să pornească“ şi „să culeagă“. Aceasta presupune o activitate proprie şi o poziţie interioară, pe care le-am găsit la Rut. Dacă suntem pregătiţi să ne însuşim Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Domnul va da mai mult decât din belşug.

clickbible.org